

- 1 אמנם, ענין האחדות בעת העליה לרגל הוא - בדוגמת האחדות כפי שנמצאים בשרשם ומקורם, כלשון
2 אדמו"ר הזקן: "מי יודע גדולתן ומעלתן בשרשן ומקורן כולן מתאימות ואב אחד לכולנה".
- 3 וזהו החידוש בתקופה שלאחרי שבעה בחשון - שאף-על-פי שכל אחד ואחד מישראל חזר כבר
4 למקומו, לעסוק בעבודתו הפרטית, איש תחת גפנו ואיש תחת תאנתו - מכל-מקום גם אז ישנו הענין
5 דאחדות ישראל, שכל ישראל מתאחדים להיות "לאחדים כאחד".
- 6 יב. ההוראה מכל האמור לעיל בנוגע לפועל:
7 לאחרי שבעה בחשון מתחיל השלב האחרון בעבודה ד"ויעקב הלך לדרכו" - כמדובר בארוכה בשנה
8 שבערה⁵³ אודות פרטי הדרגות שבעבודה זו: התחלת הענין ד"ויעקב הלך לדרכו" הוא במוצאי
9 יום-הכיפורים - בנוגע לעבודה דקיום המצוות, עבודת ההמשכה מלמעלה למטה (כמבואר בדרושי
10 אדמו"ר מהר"ש⁵⁴). למטה מזה - הענין ד"ויעקב הלך לדרכו" שבמוצאי שמחת-תורה⁵⁵. למטה מזה -
11 הענין ד"ויעקב הלך לדרכו" לאחרי סיום חודש תשרי, אותיות "רשית"⁵⁶. והשלב האחרון שבזה - לאחרי
12 שבעה בחשון, כאשר הגיע אחרון שבישראל לנהר פרת, שאז מתחילה העבודה ב"תחתונים", עד לתחתון
13 שאין תחתון למטה ממנו - לעשות מהם דירה לו יתברך⁵⁷.
- 14 וזוהי ההוראה בעבודתו של יהודי - שלאחרי סיום כללות העבודה דחודש תשרי בנוגע לכל עניני
15 המועדים, כאשר כל אחד ואחד חוזר לביתו ולמקומו, אומרים לו שעכשיו מתחילה עיקר העבודה -
16 "ויעקב הלך לדרכו" - לעשות לו יתברך דירה בתחתונים.
- 17 וכאן בא יהודי ושואל: היתכן?! לאחרי כל ריבוי היגיעה בכל עניני העבודה דחודש תשרי, החל
18 מהעבודה ד"תמליכוני עליכם"⁵⁸ בראש-השנה, עד לעבודה ד"גמרה של תורה" בשמחת-תורה⁵⁹, מגיע
19 לו להינפש קימעא, "כאפן דעם אטעם"... וזאת - לא כדי להשאר במצב של מנוחה, אלא כדי שיהיה לו
20 כח להמשיך ולעבוד את עבודתו, שלזה דרוש מנוחה לפרק זמן קצר!
21 והמענה לזה - "תלמידי חכמים אין להם מנוחה . . שנאמר ילכו מחיל אל חיל"⁶⁰:
- 22 עבודתו של יהודי היא באופן של הליכה תמידית, "ילכו מחיל אל חיל", כך שלא שייך אצלו כלל
23 ענין של מנוחה, אפילו לא לרגע אחר בלבד!
- 24 ולכן, בהגיעו לביתו בשבעה בחשון - הרי תיכף ומיד מתחילה אצלו העבודה ד"ויעקב הלך לדרכו",
25 "ילכו מחיל אל חיל", הליכה לעבודה נעלית יותר - לעשות לו יתברך דירה בתחתונים.
- 26 יג. האמור לעיל מודגש ביותר בקביעות שנה זו ושלפניה - שמוצאי שבעה בחשון חל בשבת פרשת
27 לך-לך:
- 28 ידועה⁶¹ תורת והוראת אדמו"ר הזקן שצריכים "לחיות" עם הזמן, היינו "לחיות" עם ההוראות דפרשת
29 השבוע, שיש להן שייכות מיוחדת לזמן שבו קורין ולומדים פרשה זו בתורה.
- 30 ובהתאם לכך, הנה כאשר במוצאי שבעה בחשון קורין פרשת לך-לך - אזי מודגשת ביותר ההוראה
31 דלעיל שלאחרי שלימות וגמר עבודת המועדים, בשבעה בחשון, אזי צריך להיות הענין ד"ילכו מחיל אל
32 חיל", "ויעקב הלך לדרכו", ובלשון פרשתנו: "לך-לך".

57) ראה בארוכה ערכי"ז - לקו"ש ח"כ ע' 367 ואילך. וש"נ.
58) ר"ה טז, סע"א. שם לד, ב. וראה לקו"ת נצבים נא, ב. ובכ"מ.
59) רמ"א או"ח סתרס"ט.
60) מס' ברכות ומו"ק בסופן.
61) "היום יום" - ב' חשון. סה"ש חש"ב ס"ע 29 ואילך.

53) שיחת ש"פ לך לך, ח' מרחשון ס"ד (התוועדויות תשד"מ ח"א ע' 431 ואילך).
54) המשך וככה תרל"ז רפצ"ו.
55) אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"א ע' קצד. לקו"ש חט"ו ע' 259 הע' 1. וש"נ.
56) בעה"ט עה"פ עקב יא, יב. אוה"ת סוכות ע' א'תשנו. סה"מ תר"ל ע' רפז.